

[Grethe Philip.]

sætter, at der inden da gøres et meget omhyggeligt arbejde bl. a. med den fordelingsnøgle, der anvendes, når man skal bestemme, hvor store bloktilskud der skal gives til de forskellige kommuner, og vi kan jo så kun i konsekvens heraf bede ministeren om at fremskynde det arbejde, der foregår hermed.

Det radikale venstre er medforslagsstiller til et ændringsforslag om, at lovens ikrafttræden skal udskydes til 1. april 1976. Vores motiv til at udskyde lovens ikrafttræden går helt overvejende på, at vi gerne vil have, at bistandsloven skal få en så god start som muligt. Jeg er da godt klar over, at, som det blev sagt fra den tidligere ordfører, fru Eva Gredal, en hel del af kommunerne har arbejdet intensivt med forberedelser til den nye bistandslov, og at det for dem vil være en skuffelse, hvis vi udskyder lovens ikrafttræden. Men på den anden side har det gjort stort indtryk på os i mit parti, at vi har fået oplysning om, at samtlige cirkulærer først vil kunne være udarbejdet i løbet af efteråret; de sidste vil måske først komme helt op imod nytår. Vi finder, at det giver kommunerne budgetteringsmæssigt for dårlige vilkår, og vi er også bange for, at det vil gå ud over klienterne, hvis man allerede om et år vil lade revalidering og mødrehjælp gå over til kommunerne. Men vi er på den anden side klar over, at udsætter man ikrafttrædelsen — hvad vi altså går ind for — kræver det, at man meget hurtigt får en afklaring på hele problematikken omkring personalet.

Det radikale venstre vil anbefale at stemme for de ændringsforslag, som vi er medforslagsstillere til, og for samtlige ministerens ændringsforslag. Derimod vil vi stemme imod de andre ændringsforslag og anbefaler andre at gøre ligeså.

Specielt har fremskridtspartiet jo stillet en meget lang række ændringsforslag; jeg skal ikke her tage de enkelte op, men bare sige, at for mig fremstår fremskridtspartiet med henblik på de sociale spørgsmål som et gammelliberalt parti, der i meget høj grad vil overlade det til de enkelte borgere at indrette sig, mens vi i det radikale venstre nok ønsker en betydelig frihed for borgerne, men samtidig pålægger det offentlige, kommuner, amter og stat, et betydeligt ansvar for

at igangsætte og drive en række sociale institutioner.

Vi har igennem nogen tid både her i folketinget og uden for folketinget ivrigt drøftet, hvad denne bistandslov ville komme til at koste. Jeg er enig med fru Eva Gredal, når hun siger, at det er der ingen der i dette øjeblik kan sige. Vi ved, at kontantydelsestiger, og jeg mener også, vi kan sige, at man dér med sikkerhed på kort sigt får en vis udgiftsforøgelse, men hvad det på længere sigt vil blive ved vi ikke.

Vi støtter fra radikal side de intentioner, der ligger i bistandsloven i retning af mere rådgivning og mere opsøgende arbejde, meget vel vidende, at dette efterhånden vil føre til yderligere udgifter, men vi lægger så stor vægt på, at man hermed støtter de allersvageste grupper i samfundet, at vi går ind for disse udgifter til disse formål. Netop fordi vi ser i øjnene, at man ikke i loven kan give faste rammer for, hvor meget udgifterne skal udvikle sig, lægger vi vægt på, at kommunerne via en udviklet bloktilskudsordning kommer stærkere ind i billedet med et større økonomisk ansvar og dermed også opmuntres til en mere omhyggelig prioritering både på det sociale område og mellem det sociale område og andre områder.

Bistandsloven er loven for de socialt allervanskeligst stillede. I det radikale venstre kan vi give vor støtte til gennemførelse af lovforslaget.

Palle Simonsen (KF):

Når der til et lovforslag er stillet 200 ændringsforslag i og uden for betænkningen, er det klart, at man kun kan nå nogle spredte betragtninger om dem. Jeg kan i første række sige om de ændringsforslag, som er stillet af ministeren, at vi kan tilslutte os dem med undtagelse af ét, som har været omtalt af andre ordførere, nemlig det om at tydeliggøre paragraffen vedrørende opsøgende arbejde.

Vi mener, at det netop i den situation, vi befinder os i for øjeblikket, hvor det offentlige sluger større og større personalemængder, er betænkeligt ligefrem at foretage en stramning af en sådan paragraf. Det mener vi kan være en inspiration ud over det, et flertal i folketinget på nuværende tidspunkt ønsker sig.